

Преди Авраама.

Рече имъ Исусъ: „Истина, истина ви казвамъ, преди да бжде Авраамъ, азъ съмъ.*)

Въ свѣта сществува една Божествена философия, една Божествена Мждрость, която не е създадена сега, но отъ памти-вѣка. Тя е създадена всичко. Защо хората дълго време не сж знаели за нейното сществуване? Защото били деца, занимавали се съ играчки. Който не знае нищо за тази философия, прилича на малкитѣ деца, които по цѣли дни играятъ съ пѣськъ и вода, правятъ си кжщички и ги събарятъ. Какво придобиватъ съ тѣзи кжщички? Тѣ сж ценни само като упражнения, но нищо не допринасятъ на човѣчеството. Каквото е отношението на децата къмъ пѣсьчнитѣ кжщички, такова е отношението на много отъ сегашнитѣ хора къмъ Божествената философия. Тѣ гледатъ на нея като на забава, да убиватъ времето си. Не е лошо да се забавлява човѣкъ, но само отъ време на време. Реши ли цѣлъ животъ да мине въ забавления, той скжпо ще плати. Пѣсьчнитѣ кжщички сж неустойчиви, нищо не остава отъ тѣхъ. Който се забавлява съ такива кжщички, отива заедно съ тѣхъ. Кжде сж онѣзи хора, които сж правѣли само пѣсьчни кжщички? Кжде сж онѣзи хора, на които сж правени паметници? Кжде сж онѣзи велики държави и империи, които създаваха страхъ и трепетъ между народитѣ?

„Преди да бжде Авраамъ, азъ съмъ“. Значи, два принципа разрешаватъ въпроситѣ въ живота: Авраамъ и азъ. Всѣки човѣкъ е сщевременно Авраамъ и азъ. Преди да бжде Авраамъ, т. е. преди да бжде човѣкътъ, азъ съмъ билъ, т. е. Божественото Начало, което е създадо и земята, и небето — цѣлата вселена. Евреитѣ запитаха Христа: „Ти по-голѣмъ ли си отъ отца ни Авраама, който умрѣ? На този въпросъ може да се противопостави следния: Ако Авраамъ бѣше по-голѣмъ, защо умрѣ? Защо остави той евреитѣ да бждатъ роби, подвластници на Римската империя? Не

*) Иована 8:58.